

DE BRIGADE

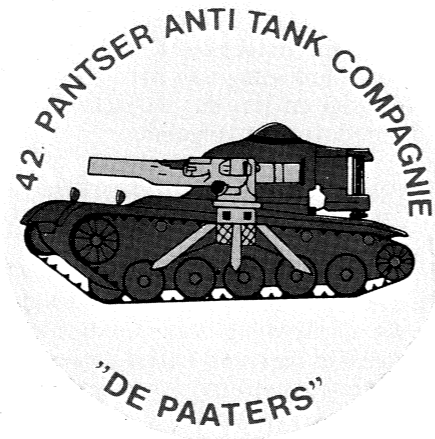

door A. Steegstra
Majoor der Infanterie
Commandant 42e Pantser-Antitank Compagnie

Tot de kleine zelfstandige eenheden van de Pantserinfanteriebrigade behoort de Pantser-Antitank Compagnie. 'Zelfstandig' wil zeggen dat de compagnie zelf zijn verzorging regelt en dus voor de bevoorrading, herstellingen, enz. rechtstreeks terugvalt op de logistieke installaties van de brigade. Een kleine greep uit de geschiedenis leert ons dat in 1973 de batterij veldartillerie antitank (btvaat) als pantser-antitank compagnie (paatcie) overkwam naar de infanterie. De gevechtspelotons bestonden aanvankelijk uit uitsluitend stukken 105 mm (de lichte tank AMX-13 met het kanon van dat kaliber). Hierin kwam verandering toen in 1974 de stukken 105 mm ten dele werden ingeruild voor AMX pantserrupsinfanterie bewapend met de TOW. Hoewel ingedeeld bij de diverse pantserinfanteriebrigades zijn alle pantser-antitank compagnieën registratief ingedeeld bij het regiment Chassé.

EN HAAR ONDERDELEN DE PANTSER-ANTITANK COMPAGNIE

Deel 5

De taak van de paatcie

De pantser-antitank compagnie heeft in het kader van het gevecht van de pantserinfanteriebrigade tot taak vijandelijke pantservoertuigen buiten gevecht te stellen.

Deze pantserbestrijding wordt uitgevoerd met direct gericht vuur, waarbij de effectieve schootsafstand van de stukken TOW (3000 m) en die van de stukken 105 mm (1500 m) zoveel mogelijk moet worden uitgebuit. Met de compagnie direct onder zijn commando kan de brigadecommandant:

★ Sticker van 42 Pantser-Antitank Compagnie.

– zwaartepunten leggen in de pantserbestrijding
– diepte geven aan de pantserbestrijding, door zowel in voorste lijn als meer in de diepte van het brigadevak pantserbestrijdingsmiddelen – van tankbataljon, pantser-antitank compagnie en verkenningseskadron – te groeperen
– de manoeuvre-eenheden van de brigade – de pantserinfanteriebataljons, het verkenningseskadron – met pantserbestrijdingsmiddelen – versterken (een pantserinfanteriebataljon beschikt zelf over een antitank peloton met zes stukken TOW). (Zie 'Ons Leger' van september 1981).

DE ORGANISATIE

Algemeen

De compagnie bestaat uit de compagniesstaf, het verzorgingspeloton en vier gevechts- dus pantser-antitank pelotons (paatpels). Van de paatpels is er steeds één waarvan het personeel met klein verlof is – (dat komt bij het eerste mobilisatietelegram rechtstreeks bij de compagnie op) – en waarvan het gros van het materieel is opgelegd in een mobilisatiecomplex.

De oorlogsterkte bedraagt: zeven officieren, vijftientig onderofficieren en honderdentwee korporaals en soldaten.

De compagniesstaf

De compagniesstaf bevat aan personeel: twee officieren, twee onderofficieren en zeven korporaals en soldaten.

De officieren zijn de majoor, compagniescommandant en de kapitein, plaatsvervangend commandant, tevens commandant van de nbc-kern. De onderofficieren zijn de sergeantmajoor, compagnies sergeantmajoor,

★ Rechtsboven: AMX-TOW
Linkerpagina: AMX-105 mm
op een schietbaan bij Bergen (BRD)

★ Algemeen infanterie-embleem.

★ Embleem van het regiment waartoe alle pantser-antitank compagnieën registratief behoren.

tevens lid van de nbc-kern, en de sergeant-verbindingen.

Het voornaamste materieel bestaat uit:

- 1 × pantserrups AMX t.b.v. de commandovoering
- 4 × landrover
- 1 × mitrailleur .50 (op AMX) met infrarood
- 5 × radioinstallatie
- 1 × infrarood handkijker
- 1 × motorrijwiel.

Onder gevechtsumstandigheden vormt de compagniesstaf de commandopost. Vanuit de commandopost wordt radioverbinding onderhouden met alle delen van de compagnie en de brigadestaf.

De taken van de compagniescommandant zijn:

- het bevel voeren over de compagnie
- de hogere commandant en de commandanten van de eenheden in wier vak wordt opgetreden op de hoogte

houden van de acties van de compagnie – gevraagd en zo nodig ongevraagd de hogere commandant adviseren over de inzet van zijn compagnie.

Het verzorgingspeloton

De oorlogsterkte aan personeel in het verzorgingspeloton is: een officier, zeven onderofficieren en zevenveertig korporaals en soldaten.

Het verzorgingspeloton is onderverdeeld in de commandogroep, de administratie- en bevoorradingsgroep, de onderhoudsgroep, de keukengroep, de geneeskundige verzorgingsgroep en de personeelsaanvullingsgroep.

De commandant van het verzorgingspeloton wordt vanwege zijn verzorgingstaak in de compagnie luitenant logistiek genoemd.

Het overige personeel bestaat voornamelijk uit:

★ De TOW op grondaffuit.

– De sergeant-majoor administrateur, die de administratie van de compagnie verzorgt, inbegrepen de registratie van het personeel.

– De sergeant-majoor-beheerder. Hij voert het beheer over het materieel, verzorgt de aanvraag voor reserve-onderdelen en zorgt voor de verstrekking van benzine, olie en smeermiddelen (Bos).

– De sergeant-beheerder. Hij is tevens lid van de nbc-kern. Zijn werkzaamheden bestaan hoofdzakelijk uit die welke voortvloeien uit het beheerschap van de PSU (persoonlijke standaard uitrusting) en de munitie.

– De sergeant-majoor-onderhoudsvoertuigen, tevens commandant van de onderhoudsgroep. Hij doet de reparaties uitvoeren door zijn monteurs rups- en -wielvoertuigen, -koepl-/geschut, -radio, -instrumenten en -draagbare wapens, c.q. biedt het materieel aan bij de brigade hersteelbaarheid. Dat daarbij een flink aantal administratieve handelingen gepleegd moet worden laat zich raden.

– De sergeant-onderhoud-wielvoertuigen, tevens werkplaatscommandant. Hij assisteert de commandant onderhoudsgroep.

– De keukengroep bestaat uit de korporaal kok/menagemeester, twee koks en een kok/chauffeur van de vrachtauto 4-ton.

– De geneeskundige verzorgingsgroep bevat een soldaat gewondenverzorging en een soldaat gewondenverzorging/chauffeur van de vrachtauto 3/4-ton.

– In de personeelsaanvullingsgroep bevindt zich een zestal mobilisabele eerste aanvullers.

Het belangrijkste materieel in het verzorgingspeloton is:

- 10× vrachtauto 4-ton
- 1× vrachtauto 1-ton
- 1× vrachtauto 3/4-ton
- 1× vrachtauto 3/4-ton (ziekenauto)
- 1× vrachtauto 1/2-ton
- 1× aanhangwagen met mobiele veldkeuken
- 1× pantserrups-berging
- 2× radioinstallatie

– 1× telexapparatuur.

Onder gevechtsumstandigheden geschiedt de verzorging van de compagnie in de regel vanuit het compagnieverzorgingsgebied. Dit is een gebied, zo mogelijk een oord, waarin zich zullen bevinden:

- de keuken – (belangrijk is de aanwezigheid van een tappunt voor drinkwater;
- het onderhoudsgebied – hiervoor zo mogelijk overdekte werkruimten aanwenden
- de verdeelplaats voor benzine, olie

★ De AMX-TOW in opstelling.

★ De AMX-n worden per trein naar Duitsland gevoerd.

en smeermiddelen – moet ruimte bevatten voor het aftanken van voertuigen

– de verdeelplaats voor de munitie – hier staan de vier munitievoertuigen opgesteld, als zij niet bezig zijn de pelotons te bevoorraden of te herbevoorraden bij de legerkorpsaanvullingsplaats munitie.

Naast een verzorgingsgebied wordt in het beweeglijk gevecht veelal een compagniesgevechtstrein gevormd. De gevechtstrein omvat personeel en materieel, dat direct nodig is voor de logistieke steun aan de pelotons. Meestal bevinden zich hierin de elementen voor onderhoud en berging, en bevoorraden met benzine, olie en smeermiddelen en munitie.

De gevechtstrein bevindt zich bij de commandopost.

De vier antitank pelotons

De oorlogssterkte aan personeel van een pantser-antitank peloton is: een officier, vier onderofficieren en twaalf korporaals en soldaten.

De pelotonscommandant vormt samen met de chauffeur van zijn pantserrupscommando (prco) en zijn boordschutter de commandogroep. Doorgaans is het peloton van gemengde samenstelling, dat wil zeggen dat het twee stukken 105 mm en twee stukken TOW bevat. Het kan echter ook de samenstelling 'homogeen 105 mm' of 'homogeen TOW' hebben. De samenstelling is afhankelijk van de opdracht en/of het terrein en weer (zicht-/schootsafstanden). Een stuk pantserrups antitank (prat) 105 mm bestaat uit een sergeant-stukscommandant, een korporaal-chauffeur en een korporaal-schutter. Het stuk prat TOW (Tube-launched, Optically tracked and Wire command link guided missile) bevat naast de stukscommandant, chauffeur en schutter nog een korporaal munitiewerker.

Het materieel

De Pantserrups-commando heeft als boordwapen een mitrailleur .50 inch, voor zijn verbindingen radio zend/ontvangers met een afstands bereik van 30 en 8 km en voorts IROVI voor de 50 en IRO-rijapparatuur (Infraroodapparatuur). De prat 105 mm heeft naast zijn kanon 105 mm een lichte mitrailleur 7.62 mm coaxiaal en een lichte mitrailleur op torenaffuit. Voor de verbinding maakt hij gebruik van een 8 km toestel

★ Een 105 mm in rompedekte opstelling

(de pelotonssergeant heeft extra een 30 km toestel). Aan infraroodapparatuur heeft hij een IRO-rij, een IRO richtkijker en een Xenon zoeklicht voor witlicht plus een IRO bi-oculair handkijker. De prat TOW heeft dezelfde appa-

andere gepantserde doelen en **brisantgranaten**, bestemd voor de bestrijding van ongepantserde en licht gepantserde doelen en troepen te voet, al dan niet ingegraven.

Voor het richten maakt de schutter gebruik van de schuttersrichtkijker,

'ONS LEGER' HEEFT VRIENDEN NODIG HOUD U NIET AFZIJDIG; WORD OOK LID!

tuur aan boord als de prat 105 mm echter m.u.v. de IROVI en de IRO handkijker.

De wapensystemen

Het kanon 105 mm

Met het kanon 105 mm kunnen twee soorten munitie worden verschoten, te weten: **antitankbrisantgranaten**, bestemd voor de bestrijding van tanks en

die 7/2 maal vergroot, en de voertuigcommandant van de commandantsrichtkijker, die 6 maal vergroot. De schutter en de commandant kunnen onafhankelijk van elkaar vuren.

De effectieve dracht is 100-1500 m. De vuursnelheid is 10 schoten per minuut. Het bereik van het IR licht is ± 800 m en dat van wit licht ± 1000 m. Het aantal

benodigde schoten voor het verkrijgen van een treffer als de afstand niet bekend is

- tot 1000 m 2 à 3, en
- boven 1000 m 3 à 4.

Het zware antitanksysteem TOW

Het is een antitank wapen waarmee draadgeleide raketten over afstanden tot 3000 m kunnen worden verschoten. Voor het richten maakt de schutter gebruik van een 13 maal vergrotende richtkijker. Tijdens het vuren hoeft de schutter niets anders te doen dan het snijpunt van het richtkruis op het midden van het doel te houden. Met behulp van een semi-automatisch geleidings-systeem wordt elke afwijking van de raket t.o.v. de richtlijn tijdens de vlucht gecorrigeerd door stuursignalen. Deze signalen worden via twee draden naar de raket overgebracht. De trefzekerheid is hierdoor zeer groot. De raketkop is voorzien van een holle lading, die alle tot nu toe bekende pantservoertuigen doorboort en eveneens een grote uitwerking heeft op bunkers en versterkte opstellingen. Het wapen wordt in het algemeen vanaf de AMX afgevuurd, maar kan eveneens in grondopstelling worden gebruikt. De lanceerinrichting bestaat uit meerdere delen, welke moeten worden opgebouwd (is niet hydraulisch). Bij het afvuren ontstaan ten gevolge van de achteruitstromende gassen van de startmotor vuurverschijnselen en druk achter het wapen.

Als belangrijke verschillen tussen de wapensystemen 105 mm en TOW vallen op:

- Het niet aanwezig zijn van infrarood richtapparatuur bij de TOW, waardoor dit wapen bij duisternis vrijwel niet inzetbaar is;
- De maximum effectieve dracht is bij de TOW 3000 m en bij de 105 mm 1500 m;
- De vuursnelheid is bij de 105 mm 10 schoten per minuut en bij de TOW 1 à 2 sch/min, waarbij opgemerkt dient te worden dat bij de TOW vrijwel elk schot een 'eendvogel' is.
- De inzet van het pantser-antitank peloton, wat mutatis mutandis ook geldt voor de compagnie, hangt af van diverse factoren, waaronder:
 - De door de brigade te voeren gevechtsvorm (het aanvallende, verdedigende of vertragende gevecht).
 - Het optreden van de tegenstander (tankzwaar of infanteriezwaar; bereden of te voet, etc.).

★ De YPR-765 met de lanceerinrichting TOW in vervoerstand.

- De aard van het terrein (schootsvel-den, etc.).

- De overige bij de brigade, resp. de pantserinfanteriebataljons ingedeelde pantsербestrijdingsmiddelen.

Veelal zal de brigadecommandant, daarbij geadviseerd door de commandant pantser-antitank compagnie, bepalen dat een of meerdere pelotons onder bevel bij een pantserinfanteriebataljon worden gesteld.

Met de overige pelotons kan in het verdedigend gevecht van de brigade o.a. worden opgetreden in het zwaartepunt van de vijandelijke aanval.

Opleiding en training

De basisopleiding en de wapentechnische opleiding van het gros van het dienstplichtig personeel van de pantser-antitank pelotons vindt in de eerste vier maanden (soldaten) respectievelijk zes maanden (officieren en onder-officieren) plaats aan het Opleidingscentrum Cavalerie (OCC) in Amersfoort. In de tien maanden parate diensttijd bij de compagnie wordt de individuele opleiding voortgezet met schieten op persoonlijke- en groeps wapens, zelfhulp en kameradenhulp, diverse velddienstonderwerpen, nbc-bescherming, etc.

De verschillende pelotonsoefeningen, en de oefeningen waarbij de compagnie in brigadeverband optreedt, worden vrijwel alle in de Bondsrepubliek Duitsland gehouden, vaak buiten de oefenterreinen. Samen met een pantserinfanteriebataljon worden de oefeningen opgezet en uitgevoerd. Op deze wijze komt een maximale samenwerking tot stand. Uiteraard komen ook de genie-, vuursteun- en luchtdoelartilleriaspecten zoveel mogelijk aan de orde.

Voor de training van het TOW-personeel wordt gebruik gemaakt van de op de kazerne aanwezige TOW-simulator (videoapparatuur), waarmee op 'natuurgetrouwe' wijze het schot kan worden nagebootst en de handelingen van de schutter kunnen worden gevolgd. Voor de training van het 105 mm personeel worden regelmatig oefeningen gehouden in de schietbioscoop en de duisternisbaan in het OCC.

De schietvaardigheid op mitrailleur .50, TOW en 105 mm wordt na de opleiding bijgehouden door tweemaal deel te nemen aan de schietseries in Bergen (BRD).

TOEKOMSTBEELD

Na zo'n zestien jaar trouwe dienst wordt de AMX bij de pantser-antitank compagnieën in de loop van 1982 vervangen door het moderne rupsvoertuig YPR-765, dat ook bij enige pantserinfanteriebataljons in gebruik is. Tegelijk hiermee vindt een algehele omwapping van de antitank-wapens plaats. Het pantser-antitank peloton zal dan gaan bestaan uit vier stukken YPR-TOW - waarbij de pelotonscommandant tevens stukscommandant is - en de compagnie uit zes pelotons, waarvan twee mobilisabel.

Het stuk TOW zal voorzien zijn van een hydraulisch beweegbare affuit met dubbele lanceerinrichting. Het afvuren van de raket door een onderluikzittende bediening wordt dan tevens mogelijk.

En als ook nog, zoals voorzien wordt, het stuk wordt uitgerust met een richtkijker met helderheidsversterker, dan zal de pantserinfanteriebrigade over een zeer moderne, tijdens alle lichtomstandigheden inzetbare, pantsərbestrijdingseenheid beschikken.

